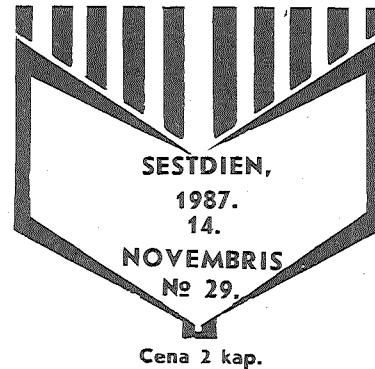

JAUNĀIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORĢĀNS

AKTUALITĀTES

Mobilizēt spēkus

Sākot ar 1988. gada 1. janvāri, visas rajona saimniecības pāriet uz darbu pēc saimnieciskā aprēķina. Tas nozīmē, ka pašam jāfinansē un jāpamaksā ražošana. Tām, kurām ir pietiekami brīvu līdzekļu, tas nekādas grūtības nesagādās, jo šajos kolektīvos iemācījušies rēķināt un skaitīt, kas ir izdevīgāk, kā efektīvāk izmantotjami līdzekļi. Bet ir arī tādi kolektīvi, kuriem nāksies palauzīt galvas.

Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» jau pirms krietna laika bija izveidota stabila finansiālā patstāvība, kolektīvs strādāja pēc pašfinansēšanas un pašpamaksāšanas principiem. Iekrāto līdzekļu pieticis, lai šos principus saglabātu arī pēc agrofirmas izveidošanās, kurā tika iekļauts tikai viens rentabls uzņēmums — siera rūpnīca. Lai gan arī vēl pašlaik linu fabrika strādā ar zaudējumiem, firma kopumā ir rentabla. Tātad — var paplašināt ražošanu, mehanizēt darbietilpīgos procesus, uzlabot strādājošo sadzīves, sociālos un kultūras apstākļus. Tajā skaitā arī linu fabrikas kolektīva kā firmas sastāvdaļa.

Tāču paliek spēkā strukturālo apakšvienību patstāvība, par ko uz vietām jābūt jāpāriet vadītājiem, speciālistiem, inženiertehnikai darbiniekiem un, bez šaubām, pašiem īstajiem šo vienību saimniekiem — strādniekiem un kolhozniekiem.

Ar 1. janvāri jāpaaugstina darba samaksa agrofirmas sistēmā. Kur tam ņemt līdzekļus? Atbilde šķiet vienkārša, tā noteikta jau partijas XXVII kongresā: jo labāk mēs strādāsim, jo labāk dzīvosim. Tātad, jāceļ darba ražīgums, jāiegūst vairāk un labākas kvalitātes produkcija. Viss ir atkarīgs no gala-rezultāta.

Praktiski tas nozīmē, ka katra kolektīva loceklim ir jāreķina līdzī — kopā ar ekonomisko dienestu,

grāmatvedību. Jālikvidē neproduktīvais darbs, nevajadzīgās izmaksas, ar mazāku darba spēka patēriņu jāpacenšas padarīt vairāk. Pieņemts lēmums par visu ražošanas strukturālo apakšvienību darba resursu un darba apstākļu skates sarīkošanu novembra atlikušajās dienās, lai atklātu, cik vienmērīgi sadalīts darba spēks, cik efektīvi tiek izmantots, un uz iegūto datu pamata izstrādātu darba algas paaugstināšanas vienotu moduli. Protams, ka pasākumā jo aktīvi jāiesaistās visiem darba darītājiem, skates gaitā jāatklājas arī tām «šaurajām vietām», kas negatīvi ietekmē ražošanu. Papildus impulsi radošam darbam jāiegūst racionalizatoriem un izgudrotājiem, plašu rezonansi jārada «mazajai mehanizācijai», kuras uzdevums padarīt vieglāku un ražīgāku darbu tur, kur tas neprasa kapitālos ieguldījumus.

Otrkārt, tāpat ļoti svarīga ir izejvielu un produkcijas saglabāšana, ražojumu kvalitātes paaugstināšana. Sevišķi tas attiecināms uz linu fabriku — šī zona jāņem strādnieku kontrolē. Nav normāli, ka pašlaik īsās līnšķiedras iznākums krietni pārspēj garās ražošanu. Pirms desmit piecpadsmit gadiem bija otrādi, bet vai no tā laika lini sākuši laukos augt īsāki? Nē. Linu fabrikas speciālistiem jāuzņemas šefība par līnoku darbu saimniecībā uz vietām, jāpalīdz izaudzēt garstiebrains «ziemeļu zīds», pastāvīgi redzeslokā paturēt katru lauku. Agrofirma iecerējusi iegādāties un laist darbā mobilu pārvietojamo laboratoriju. Bet arī jau no saimniecībā pieņemtā produkcija, kas atrodas uzņēmumā, jāsaglabā visā pilnībā, lai neiet zudumā ne kilogrami. Par to izdots ne mazums līdzekļu, zaudējumi «sīt pa pašu kabatu».

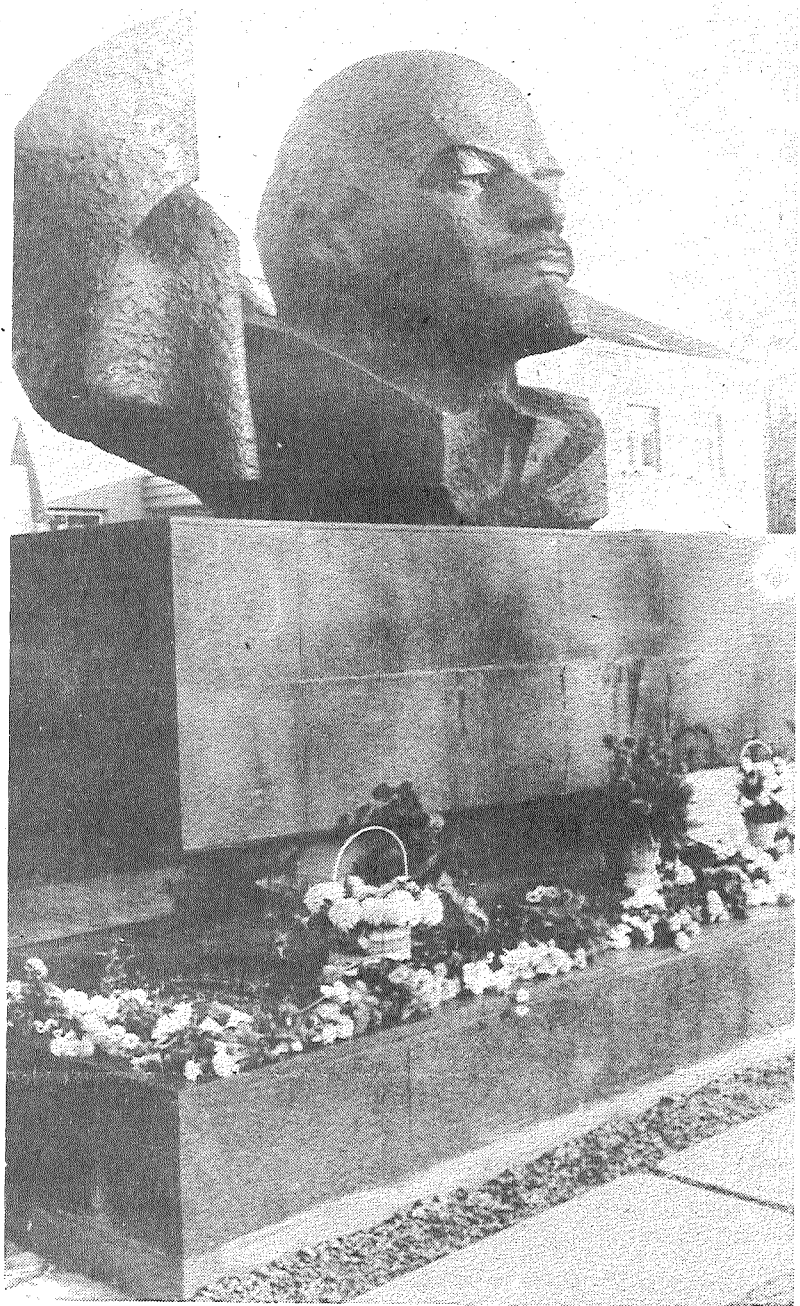
Pēdējā laikā fabrikā daudz darīts, lai nebūtu stiebrīņu un salmiņu

zudumu, tas nav palicis bez sekām — kopīgo zaudējumu summa samazinās. Bet ir laiks padomāt arī par to, lai kvalitāte nemazinātos pārstrādes tehnoloģiskajā līnijā, kamēr tiek iegūta šķiedra. Tā vajadzīga gara un kvalitatīva, nevis pakulas. Te plašs darba lauks racionalizatoriem un izgudrotājiem.

Treškārt, ļoti daudz līdzekļu jāiztērē dažādu palīgdarbu veikšanai, maksājumiem par pakalpojumiem. Katra organizācija un uzņēmums cenšas, lai tās darbs dotu lielāku peļņu, tāpēc maksa par pakalpojumiem ir stipri sakāpināta. Skates laikā kolektīviem ir pamatīgi jāizanalizē, kādus no pakalpojumiem var veikt paši, atsakoties no svešas palīdzības, kādus sašaurināt. Arī šajā jomā ietaupītie līdzekļi būs papildus ienākumi, tajā skaitā darba alga, avots. Pieņemts lēmums par mehānisko darbnīcu, kas atrodas kolhoza «Krasnij Oktjabrj» Pieniņu iecirknī, rekonstruēšanu un paplašināšanu, lai tajās iekārtotu nestandarta iekārtas ceļu, kas apmierinās firmas vajadzības. Tādejādi atkritis vajadzība iegādāties tādas preces, par kurām jāmaksā dārgi, tās lētāk un izdevīgāk varēs izgatavot uz vietās. Pašu ražotie līdzekļi, iekārtas un tamlīdzīgi būs arī drošāki, izturīgāki ekspluatācijā.

Tādi ir galvenie ceļi, kas dod iespēju krasi uzlabot kārtību mūsu organizācijā, iegūt līdzekļu rezerves darba labākai atalgošanai un arī ražošanas turpmākai nostiprināšanai, straujākai paplašināšanai. Bet bez tam var ātrast vēl arī ne mazumu taciņu, kuras tāpat ved uz šo mērķi. Galvenais fagad ir — pēc iespējas kopīgi vairāk domāt par savu ražošanas apakšvienību uzturēšanu saviem spēkiem, par strādājošo lielāku ieinteresētību darba augļos.

Dienas aktualitāte — savu spēku maksimāla mobilizācija.

Oktoobra svētku priekšvakarā Preiļos administratīvajā centrā atklāts piemineklis proletariāta vadonim, Komunistiskās partijas un Padomju valsts dibinātājam Vladimiram Iljičam Ļeņinam.

(2. lappusē)

Oktoobra revolūcijas turpinājums — pārkārtošanās

Revolūcijas dziesminieks Vladimirs Majakovskis pirms sešdesmit gadiem poēmā «Labi!» savu padomju Dzimteni nosauca par pusaudzi un ar visu savu milzīgā talanta spēku iesaucās:

«Dzimteni slavīnu, kāda tā ir, un trīskārt — kāda tā būs!». Pusaudze vairs mūsu zeme nav, bet septiņi gadu desmiti ilgs laiks ir tikai viena cilvēka dzīvē. Vēsturei — tas ir mir-

klis. Mūsu zemei, kur tīstais saimnieks ir darba tauta, šis mirklis bija pietiekams, lai no atpalikušas un postītā nogrimušas kļūtu par pasaules liel-

Individuālās sacensības ekrāns

Mehанизаторi	Izstrādes normu izpilde	
	nedēļā līdz 31. oktobrim	kopš sezonas sākuma
Pirmais ražošanas iecirknis		
Andrejs Zabalujevs	8,46	21,68
Staņislavs Rubens	—	14,56
Jānis Gaura	—	13,67
Pāvels Groza	8,46	32,47
Zotiks Balalajevs	2,91	12,50
Nikolajs Pozdnakovs	1,46	9,2
Aleksejs Sabanskis	1,02	16,03
Vladimirs Bulovs	1,75	8,52
Grigorijs Krotovs	9,2	17,93
Jakovs Sobolevs	8,46	14,86
Otrais ražošanas iecirknis		
Jānis Klibaiss	1,17	19,44
Pēteris Čišs	4,10	20,14
Stepans Jakovļevs	2,31	21,43
Jānis Rutkovskis	—	8,45
Juris Rutkovskis	—	9,4
Aleksejs Ksendzovs	1,48	7,94
Leonīds Tormaševs	—	5,97
Vladimirs Agafonovs	—	10,07
Jāzeps Paunišs	—	6,86
Jānis Určs	—	1,26
Aleksandrs Gvozdevs	2,73	4,94
Valērijs Bahanovs	2,73	4,94

Par darba disciplīnas pārkāpumiem no arāju sociālistiskās sacensības tiek izslēgti kāpurķēžu traktoru vadītāji A. Zabalujevs, P. Groza un J. Sobolevs, ritentraktoru vadītāju grupā godalgoto vietu aizvadītajā nedēļā ieguva G. Krotovs.

Piemineklis revolūcijas vadonim

Svinīgos apstākļos Oktobra svētku priekšvakarā Preiļu centrālajā laukumā atklāts pieminēklis V. I. Leninam. Svinīgajā mītiņā piedalījās daudzi pilsētas un rajona saimniecību pārstāvji. Bronzas izveidotais pieminēklis Vladimira Iljiča tēlu raksturo kā domātāju, reālistu, bet tajā pašā laikā arī kā romantiķi — tādu, kāds viņš dzīvo tautas apziņā.

Pieminekļa un tā ansambļa autori ir skulptore Dzidra Jansone, arhitekti Juris Ārgalis un Pēteris Bīrulis. Viņiem lielu palīdzību sniedza granīta apstrādes meistari no Ukrainas, lājeji no Baltkrievijas. Laukuma iekārtošanā palīdzēja arī rajona ļaudis.

Attēlos: uzstājas Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretārs Anatolijs Gorbunovs; kara veterāne no Līvāniem Tatjana Šuba.

Jāņa SILICKA foto

Oktobra revolūcijas turpinājums — pārkārtošanās

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

valstī, ar kuru rēķinās visas tautas, ko apsveic visas pasaules progresīvie spēki. Zeme jauniete kļuvusi spēcīga, pirmā izgājusi Kosmosā... Daudz kas mūsu Dzimtenē paveikts un panākts pirmajā, sākot no tās vēsturiskās dienas, kad tā kļuva par pasaulē pirmo sociālisma valsti.

Pirmajiem vienmēr ir grūtāk iet, to mēs ļoti saprotam, kad nākas saskarties ar pagaidu nepilnībām — visam savs laiks. Vispirms bija jāatrisina globālās, perspektīvākās problēmas, tad var pievērsties tuvākajām. Un tieši tam veltīta PSKP XXVII kongresa nosprausto uzdevumu īstenošana, mūsu zemē uzsāktā pārkārtošanās. Tā ir Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas turpinājums, tās pāraugšana jaunā kvalitātē. Partijas stratēģijas svarīgākie uzdevumi dotajā periodā ir pārtikas programmas un sociālo pārkārtojumu programmas izpilde — šīs atziņas tika pasvītrotas agrofirmas kara un darba veterānu padomes priekšsēdētāja Ivana Staričenoka ziņojumā, ko viņš nolāstīja kolektīva svinīgajā sanāksmē, veltītā Lielā Oktobra slaveņajai jubilejai — septiņdesmitgadei. Pakavējās arī pie tiem sasniegumiem, ar kādiem kolhozs un rūpniecības uzņēmumi sagaidīja šos izcilos svētkus — godam izpildīti plāni un arī papildus saistības.

Sanāksme bija pulcinājusi vairākus simtus cilvēku. Prezidijā vietas ieņēma vadītāji un darba pirmrindnieki. Katrs cilvēks, lai kur tas arī strādātu, savas Dzimtenes jubilejai bija gatavojis cienīgas veltes. Atzīti visa kolektīva panākumi sociālistiskajā sacensībā, veltīti jubilejai, tāpat arī daudzu labāko darba darītāju — viņiem jubilejas Goda raksti un ziedi. Kolektīvs godināja arī savus darba

veterānus, kuri padomju varu aizstāvēja kaujās pret bīstamo ienaidnieku — vācu fašismu, kuri piedalījās pēckara celtniecības varonīgajā darbā — viņiem bija goda vietas pirmajās rindās.

Svinīgajā sanāksmē runāja un klātesošos svētkos sveica partijas rajona komitejas otrais sekretārs Pjotrs Romanovs, agrofirmas ģenerāldirektors, PSRS Augstākās Padomes deputāts Romualds Kavinskis, tūsmā pastāstot par iespaidiem Maskavā svinīgajā sēdē, veltītā Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai.

Svētku kulminācija bija demonstrācija 7. novembra rītā rajona centrā Ļeņina laukumā. Agrofirma saņēmusi augstu apbalvojumu — Latvijas KP rajona komitejas ceļojošo Sarkanā karogu, kas izcīnīts par panākumiem pirmsoktobra sociālistiskajā sacensībā. Kopīgajos rajona panākumos sociālistiskajā darbā jūtamu ieguldījumu dod gan agrofirmas saimniecība, gan tās rūpnieciskie uzņēmumi. Firma jo cieši saistīta ar visām rajona saimniecībām — trim sovhoziem un sešpadsmit kolhoziem, jo tās uzņēmumos tiek pārstrādāti svarīgākie lauksaimniecības produkti — piens, kartupeļi un līni.

Svētku diena bija auksta, bet skairajās debesīs spīdēja saule. Demonstrantu sejās bija redzami laimīgi smaidi — par svētkiem, par šīm tīrajām debesīm, mieru, par to, ar kādu enerģiju viņi turpinās strādāt.

Demonstrācijas dalībnieki noskatījās pasākumus, ko pirmo reizi bija organizējuši DOSAAF rajona komiteja: Jaunaglonas profesionāli tehniskās vidusskolas sporta kluba motociklistu un autorallistu demonstrāciju, vieglo automobiļu veiklības braucienus, ielu skrējienus.

PAR SAVU UZŅĒMUMU — AR MĪLESTĪBU

Nadeždas Jakimovas maiņa

Panākumu atslēga — ritmiskums

Katra uzņēmuma sekmīgas darbības pamatā ir ritmiskums, ja kolektīvs to ir sasniedzis un nodrošina, tad plānu un uzdevumu izpilde tiek panākta regulāri, tad katrai darba dienai ir savs svars, nav vajadzīga drudzaina steiga un sturmēšana, kad laika paliek maz, bet darāmā daudz. Tādu stāvokli var nodrošināt ar rūpīgu darba organizāciju. Tas, protams, paats no sevis nenāk.

Par mūsu uzņēmuma panākumu saskaitāmajiem jau runāts daudz. Gribu šo to piebilst arī no savas puses.

Lai reljefāk varētu apjaukt tagadni, nereti ir jāatskatās uz aizvadīto, uz sākot. Par tādu mēs uzskatām 1972. gada 15. decembri, kad savas vēstures gadus izsāka mūsu gadadējā rūpnīca. Piecpadsmit darba gadus uzņēmuma kolektīvs ražošanas apjomu palielinājis vairāk nekā divas reizes. To visu lielā mērā sekmēja siera vā-

rīšanas un piena cukura ražošanas ceļu rekonstrukcija 1981. gadā.

Pašlaik uzņēmuma faktiskā jauda ir 5000 tonnas siera, 3100 tonnas sviesta un 850 tonnas piena jēlcukura gadā. Produkciju, ko izgatavojam rūpnīcā, patērē ne tikai mūsu republikā, ne tikai mūsu zemes pilsētās, bet arī sociālisma zemēs.

Piecpadsmit pastāvēšanas gados kolektīvs kļuvis saliedēts, katrs tā loceklis cenšas ieguldīt iespējami vairāk pūļu sava uzņēmuma panākumu, bet līdz ar to arī savas labklājības vairošanā. Pie kam par svarīgu uzdevumu katrs uzskata ne tikai ražošanas un realizācijas rādītāju paaugstināšanu, bet kā visa tā organisku sastāvdaļu arī pastāvīgas rūpes par kvalitāti. Ipašas uzmanības centrā ir mūsu galvenā produkta — siera kvalitāte. No šī rādītāja ir atkarīgi gala rezultāti, pēc kuriem vērtē mūsu ko-

lektīva nopelnus. Tas ir siers «Baltija».

Nesen — 18. augustā — rūpnīcā notika siera republikāniskā skate, kurā mūsu ražojumam piešķirta otrā vieta. Tas ir liels panākums. Un pirmām kārtām siera ražošanas ceļa priekšnieka Evalda Savicka un siera meistara Arvīda Baloža nopelnus. Bet 22. septembrī Igaunijas PSR Pilvā notika no skābkrējuma ražotā sviesta Vissavienības skate — arī te spožs panākums: trešā vieta. Te lieli nopelni ir Latvijas PSR Valsts prēmijas laureātei, vecākajai sviesta meistarei Marijai Dzenei, meistariem Venerandai Skutelei un Evaldam Reiniekam.

Visi vēl dzīvojam Oktobra sociālistiskās revolūcijas lielās jubilejas — 70. gadadienas — iespaidā. Pošoties tai, uzņēmumā bija organizēta pirmsvētku darba sardze, izvēsta sacensība par labāko darba velti valsts

gadadienai. Brigāžu sacensībā pamatražošana pirmo vietu izcīnīja kolektīvs, ko vada V. Skutele un E. Reinieks — sviesta ražotāji. Bet palīgražošana — kontroles mērinstrumentu un automātikas atslēdznieku brigāde J. Jaudzema vadībā. Otrajā vietā šajā grupā rūpnīcas attīrīšanas iekārtu kolektīva brigāde, ko vada V. Jasinskis.

Par to, kas tagad labs rūpnīcā, par mūsu tagadējo tradīciju iedibināšanu ir jāpateicas darba veterāniem. Un starp labākajiem darba darītājiem visbiežāk nosauc tieši viņus, cilvēkus, kuri rūpnīcā strādā kopš tās palaišanas. Viņu mums ir liels pulks — 68 cilvēki. Nosaukšu vismaz dažus — Valentīnu Volotni, Mariju Klušu, Annu Kivriņu, Venerandu Cepli, Mariju Cepuli, Staņislavu Džeriņu, Staņislavu Klušu, Jāni Timošenko, Arvīdu Balodi, Vasiliju Zarkovu, Andreju Pozdnakovu, Reņūru Zinovjevu, Bronislavu Dze-

ni, Gaļinu Strodi, Venerandu Jalinski, Viktoru Matvejevu, Antonu Stani un daudzus citus.

Protams, mūsu cilvēku panākumu pamatā ir rūpes par viņu sociālo un kultūras, darba apstākļu uzlabošanu. Visās šajās jomās pēdējos gados panākts patiešām daudz. Un par vienu no svarīgākajiem sasniegumiem uzskatām tieši darba apstākļu uzlabošanu: uzcelts jauns korpus ar sadzīves telpām un ēdnīcu, tāpat arī jauns veikals un palīgsaimniecības būves — siltumnīca, lopkopības ferma, kuras strādniekus apgādā ar svaigiem augļiem, ziediem, gaļu un tās produktiem. Lai mums visiem būtu labiekārtoti dzīvokļi, tēpat rūpnīcas tuvumā uzcelts un turpina augt dzīvotamais mikrorajons.

Valija ŽIHARE,

Stabilizējot individuālās saimniecības

Liels ir īpatsvars produkcijā, ko ražo kolhozieki un padomju saimniecību individuālās saimniecības — gaļai un pienam. Ņemot to vērā, partija un valdība nākusi klajā ar vairākiem svarīgiem dokumentiem, visnotaļ atbalsta šo sektoru. Jautājums izskatīts arī rajona agrorūpniecības apvienības padomes sēdē, pieņemts attiecīgs lēmums.

Padome atzīmē, ka šī gada deviņos mēnešos no iedzīvotājiem pēc līgumiem iepirkta 2070,6 tonnas gaļas — tikpat, cik šajā laikā arī iepriekšējā gadā. Taču iepirkts par 170 liellopiem mazāk, vairākas saimniecības nav tikušas galā ar šo uzdevumu. Piemēram, Suvorova kolhoza liellopu sagādes plānu izpildīja 84, Raiņa kolhozs — 88, «Nākotne» — 92, «Dzintars» — 91 procenta apmērā. No rajona iedzīvotājiem iepirkto lopu īpatsvars gaļas sagādē ir 15,2 procenti.

Kā pozitīva parādība atzīmēts tas, ka par 16 kilogramiem palielināts māļlopu dzīvsvars — līdz 429 kilogramiem.

Piena šajā pašā laikā iepirkta 13413 tonnas, plānotie rādītāji pārsniegti par 8,6 procentiem, bet pret pagājušā gada līmeni — par 4 procentiem. Oskalna kolhozā piena realizācija no individuālajām saimniecībām sastāda 98, «Dzintarā» — 97, M. Gorkija kolhozā — 98 procentus. Saimniecībā «Dzintars» par 4,7 procentiem mazāk ģimeņu iesaistīts piena pārpalikumu realizācijā, mazāk to arī Rudzātu padomju saimniecībā. Reķinot no vienas govju, piena piegādāts pa 1916 kilogramiem, bet vairākās saimniecībās — Ļeņina, Kirova, M. Gorkija kolhozos, «Dubnā» un «Dzintarā» — ievērojami mazāk.

Padomes sēdē atzīmēts tāds fakts, kas samazinājis piena savācēju skaitu, kuri strādā ar pajūgiem, ka Raiņa un Dzeržinska kolhozos, «Rītā», Rudzātu padomju saimniecībā nav lopu pieņemšanas punktu.

Vairākās saimniecībās samazināts govju un aitu skaits, bieži vien ir gadījumi, ka cilvēki nespēj pret samaksu nodrošināt transportu, tehniku piemāju zemes platību apstrādāšanai un lopbarības sagādē, ka ar lielu novēlošanos tiek iedalītas platības siena sarūpei, nesniedz palīdzību saimniecības ēku būvniecībai lopu izmītināšanai.

Padome apstiprināja pasākumu

plānu, kas sekmēs trūkumu novēršanu un stāvokļa uzlabošanu. Visām saimniecībām uzdots krasi uzlabot attieksmi pret individuālajām saimniecībām jauno prasību gaismā, regulāri to izskatīt valžu sēdēs, ciemu izpildkomitejās. Piemāju zemes platības un lopu skaitu individuālajās saimniecībās jānosaka atkarībā no to izmantotāju un īpašnieku līdzdalības sabiedriskajā ražošanā, ņemot arī ciemu teritorijas dzīvojošo citu ģimeņu līdzdalības uz nolīguma pamatiem. Nogabalus lopbarības sagādei ziemai ietilpat uz ilgāku laiku, lai varētu tos iekopt, izveidot stabili un vienotu sistēmu palīdzības sniegšanai individuālo saimniecību uzturēšanai, nodrošinot tās stingru ievērošanu, uzlabot iedzīvotāju apgādi ar jaunlopiem, individuālajiem turētājiem sniegt palīdzību lopu apsūklošanai ar augstas kvalitātes spermu. Interesi izraisa arī tas, ka paredzēts iedzīvotājiem realizēt diennakti vecus māļputnu mazuļus, lai viņi varētu nodarboties ar to audzēšanu.

Pienācis laiks, un tas arī uzsvērts, pilnīgok iedzīvotāju apgādi ar kombinēto lopbarību, pārskatīt piena pārpalikuma savākšanu no individuālajām saimniecībām, lai šajā darbā vairāk ieinteresētu savācējus, lai maršrutos iekļautu visas saimniecības. Grūtības sagādā tas, ka ziemā tiek aizputināti ceļi — uzdots saimniecību vadītājiem to attīrīšanu nodot konkrētu buldozeristu ziņā un pieprasīt no viņiem šī uzdevuma precīzu izpildi.

Tāpat ierosināts pārskatīt brigadieru, zootehniku — lauksaimniecības produktu iepirkuma organizatoru, citu ar to saistīto personu ieinteresētību šajā darbā, izstrādājot un ieviešot efektīvāku darba samaksu un materiālās pamudināšanas sistēmu.

Tādas vērtības individuālo saimniecību darbības uzlabošanai līdz šim vēl nebija, cerams, ka jaunās izstrādes dos progresīvus augļus. Sava loma būs arī šo saimniecību skatēm, labākās atbalstot materiāli un morāli.

Jaunos pasākumus individuālo saimniecību nostiprināšanai, to attīstības stimulešanai, piemērotus konkrētajiem apstākļiem, kolhozos un padomju saimniecībās uzdots izstrādāt ne vēlāk par šī gada beigām, tos plaši izskaidrot iedzīvotājiem, apspriežot darba kolektīvos uz vietām, administratīvajos un saimnieciskajos orgānos.

Kuru katru vērtīgu un vajadzīgu pasākumu var sagandēt jau iedzīgt, var arī lemt tam plašu un drošu ceļu — viss atkarīgs no tā, kā pret to izturēsies gan saimniecību vadītāji, lauku deputāti, sabiedriskās organizācijas, gan arī paši saimniecību ļaudis, kam tas viss domāts. Izdošanās garantija — visu koptīgs darbs.

Vienotā politdiena

Vienotās politdienas ietvaros agrofirmas kultūras nama mazajā zālē ar lausītājiem — kolhoziekiem un rūpnīcu strādniekiem — tikās Latvijas PSR Agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietnieks Antons Andžāns.

Viņš plaši izklāstīja problēmas, kuras republikā radušās, dārzenu ražošanā un iedzīvotāju apgādē ar tiem. Pagaidām iedzīvotāji vēl netiek pilnībā apgādāti, nepietieko-

šas ir siltumnīcu saimniecību jaudas. Lektors klausītāju uzmanību akcentēja uz to, ka izstrādāti plāni dārzenu un augļu audzēšanas palielināšanai, ka to izpildē drošāk un plašāk jādarbojas rajonos uz vietām. Daudz šajā jautājumā var darīt arī agrofirma.

Agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis informēja par stāvokli un uzdevumiem sociālo un kultūras jautājumu risināšanā

kolhozā un firmas rūpniecības uzņēmumos. Viņš atgādināja, ka daudz kas jau veikts, tas palīdzējis aktivizēt cilvēku darbību, cēlis viņu darba ražīgumu. Taču vēl vairāk jāizdara turpmāk. Firmā izvērsti darbi, lai pilnībā varētu nodrošināt ar dārzeniem savas vajadzības, zināmu palīdzību sniegt arī pilsētas iedzīvotājiem. Šim nolūkam tiek paplašināta siltumnīcu saimniecība, kas vairojas siera rūpnīcas teritorijā un kur efektīvi var izmantot uzņēmuma siltumenerģiju.

Ivans STARIČENOKS

Visu — gada sekmīgai pabeigšanai!

SLAUCĒJU SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS REZULTĀTI 1987. GADA 10 MĒNEŠOS

Vārds, uzvārds	Govju skaits	Vidējais izslaukums no vienas ar 10 mēnešos	+ vai —, salīdzinot ar to pašu periodu pērn
1	2	3	4
Irīna Pisuka	48	4292	—77
Anisija Kirilova	48	4619	307
Lidija Serkova	49	4185	—127
Veronika Šmeikste	49	4648	80
Vera Kozlova	49	4299	—580
Anna Meluškāne	46	4498	—42
Lidija Ručica	49	4386	306
Kirjana Mihailova	46	3975	278
Aizupiešu lielfermā	383	4362	7
Zinaīda Trofimova	44	5332	453
Zenta Juhņeviča	44	4830	80
Jadviga Lepuka	44	4904	154
Vija Čonka	42	4855	46
Baibu fermā	174	4981	197
Lidija Fjodorova	31	5227	—405
Valērija Smukša	31	4489	—433
Vera Golubeva	30	4348	x
Zabegu fermā	92	4685	—823
Antoņina Stepankova	24	5756	x
Uljana Amosova	22	5791	x
Galina Bahanova	24	5696	x
Duntīsku fermā	68	5793	x

Vārds, uzvārds	Govju skaits	Vidējais izslaukums no vienas ar 10 mēnešos	+ vai —, salīdzinot ar to pašu periodu pērn
Marija Čakule	20	6030	—305
Valentīna Sidorova	21	6268	—473
Alvine Mikulāne	21	5650	—716
Leišiņu fermā	62	5987	—519
Antoņina Loginova	24	6330	527
Feklinija Daņilova	24	6272	570
Zoja Tumašova	24	5955	1342
«Progress-1»	72	6186	857
Jūlija Bobrova	55	4997	338
Jefrosinija Kapustenoka	54	4517	233
Marija Lazareva	55	5326	512
Nadežda Turbanova	53	5171	589
Leokadija Mūrniece	54	5084	495
Jevdokija Trofimova	53	4615	—155
Valentīna Mihailova	54	4956	—101
«Progress-2»	378	4870	185
Lielfermā «Progress»	522	5044	244
Lūcija Džeriņa	47	4422	629
Feodosija Gulbinova	44	4321	1105
Katja Baikova	46	4203	71
Valērija Ksendzova	44	4476	—62

MŪSU VESELĪBAI

Uzmanību — bīstama slimība!

Runa ir par vienu no izplatītākajām slimībām un bīstamākajām, pret kuru medicīna vēl nav atradusi izšķirošu līdzekli, lai to uzveiktu galīgi — par tuberkulozi. Kā patstāvīga pasaulē tā pazīstama jau sen, tai raksturīgās izmaiņas kaulos atrastas akmens laikmeta cilvēku izrakumos un Ēģiptes faraonu mūmijās. Vēl pavisam nesen tautā to devēja par «diloni» — cilvēks it kā izdilst, sakalst.

Visbiežāk (90—93 procentos gadījumu) inficējas pa elpošanas kanāliem. Var saindēties arī no slimiem dzīvniekiem, piemēram, slaucējās, ar barību, caur ādu vai acu konjunktīvu.

Slimības bīstamība slēpjas tur, ka inficētais cilvēks ilgāku laiku nepamana, ka viņa organismā ieperinājies bīstams ienaidnieks, uzskata sevi par pilnīgi veselu. Tādus simptomus, kā vājumu, klepu, reiboni, svīšanu uzskata par smaga darba, pārpūlēšanās, smēķēšanas, saaukstēšanās sekām. Kad viņš patiešām sāk izjust slimību, tad plaušās jau izveidojusies kaverna vai arī sākusies asins atklepošana. Nav jāaizmirst, ka tuberkuloze var izplatīties ne tikai plaušās vien, bet arī citos orgānos un sistēmās — kaulos, zarnu traktā, nierēs, acīs un ādā.

Sakarā ar to, ka šī slimība agrīnajās attīstības stadijās grūti atklājama, grūti ir to diagnosticēt, bet sekas ir visai nopietnas. Tāpat ir tikai viens izsecinājums: jo agrāk tā tiek atklāta, jo ir lielākas izredzes uz izārstēšanu. Šajā sakarībā ārkārtīgu nozīmi iegūst iedzīvotāju sistematiskas apskates — fluorografēšana, jo tad ārsti var slimību ne vien atklāt, bet arī ierobežot tās izplatīšanos. Īpaši tas attiecināms uz slaucējām un citiem fermu darbiniekiem, skolotājiem, veikal, ēdnīcu, apkalpojošās sfēras, bērnu pirmsskolas iestāžu, skolu darbiniekiem. Diemžēl, ne visi rajona iedzīvotāji katru gadu pārbauda savu veselību. Nebūs pārspīlēts, ja teikšu, ka gandrīz puse iedzīvotāju uz apskatēm nav bijusi divus un vairāk gadus. Vēl jaunāk — ir tādi cilvēki, kuri apzināti izvairās no ārstēšanās, dzen paši sevi drošā nāvē un aplipina ar baciļiem citus. Šī bīstamā ienaidnieka iegūšanu un attīstību organismā sekme arī tādi skauzami ieradumi, tieksmes kā dzeršana un smēķēšana.

Cīņa pret tuberkulozi nav jūsu pašu lieta. Lai mēs varētu uzvarēt šo bīstamo ienaidnieku, pret to jāvērsas ne tikai ārstiem, bet visai sabiedrībai. Un tādēļ aicinu visus lasītājus — paskatīties labi vērigi uz sevi un apkārtējiem.

Aleksandrs LIOZOVS,
rajona prettuberkulozes slimnīcas galvenais ārsts

Pagājis vairāk nekā gads, kopš izveidota agrofirma «Krasnij Oktjabrj», kuras mērķis un uzdevumi ir jaunu formu meklēšana saimnieciskā mehānisma pilnīgošanā, darba organizācijas un vadības metožu uzlabošanā. Un viens no svarīgākajiem uzdevumiem mūsdienās ir darba režīguma paaugstināšana visās jomās materiālo vērtību ražošanā, tāpat arī tādās darba vietās, kas ar to tieši nav saistītas. Ražošanā šiem jautājumiem bijusi noteicošā loma, tie risināti, toties neražojošā sfērā bieži vien palikuši «otrajā ešelona». Piemēram, grāmatvedības un uzskaites darbā vēl joprojām ļoti liela loma skaitļamajiem kauliņiem, kuri pirms diviem tūkstošiem gadu izgudroti Ķīnā. Tehnikas vectētiņa mūžu jau sasniedzis arī aritmometrs «Fenijs», kas savus gadus skaita kopš 1874. gada un dzimis Krievijā.

Istēni revolucionārs pavērsiens informācijas apstrādē iezīmējās 1942.—1945. gados, kad parādījās pirmās elektronu skaitļojamās mašīnas. Pirmā izgatavota Amerikas Savienotajās Valstīs — Pensilvānijas universitātē, kur to izveidoja kodolfizikas eksperimentu rezultātu izskaitļošanai. Pirmā uzdevuma sagatavošanai bija vajadzīgas div-

Agrofirmā — ESM

vas nedēļas, mašīna strādāja tikai divas stundas. Lai ar šo uzdevumu varētu tikt galā pēc vecajām metodēm, būtu nepieciešams simts cilvēkgažu.

Skaitļošanas darbu kolosālos paātrinājumus var ilustrēt arī ar kādu citu piemēru no vēstures. Angļu matemātikis Senks strādāja vairāk nekā divus gadus desmitus, kamēr izskaitļoja ar nozīmi 707 skaitļus. Šis titāniskais darbs 19. gadsimtā ieguva skaitļošanas rekorda slavu. Vēlāk tomēr izrādījās, ka Senks bija kļūdījis un nepareizi noteicis 520. skaitli, līdz ar to arī visi sekojošie izrādījās kļūdaini. Ar elektronu skaitļojamās mašīnas palīdzību 17 skaitļus ar pieciem tūkstošiem pareizo zīmju tika aprēķināts nedaudzu stundu laikā.

Par elektronu skaitļojamo mašīnu lomu un lietderību mūsu dienās vairs nešaubas neviens, šī tehnika iekaro aizvien jaunas un plašas pozīcijas. Kibernētika strauji atgūst nokavēto. Ja salīdzinām ar kapitālistiskajiem rietumiem, tad mūsu zeme šajā jomā

bija atpalikusi par veseliem desmit gadiem, tas ir, par vienu ESM paaudzi. Tikam mums tāds valasprieks — sakot ar nogaidīt, bet tad steigties pānkā.

Elektronu skaitļojamās mašīnas tiek gaidītas arī mūsu agrofirmā.

VDR ražotās personālās ESM «Robotron-1715» bija absolūts jau trešajā ceturksnī, bet nu jau pēdējais, ceturtais, ir pusē — šīs tehnikas kā nav, tā nav. Kaut kur iestrēgusi pa ceļam. Mums neitrūkst plašu plānu un ieceru, tikai pietrūkst izturības un pacietības, lai tos izpildītu. Taču vajadzētu visam būt samērīgās attiecībās, ja jau reiz solīti, tad dotais vārds jāizpilda laikā un pilnā apjomā.

Par to, kādām attiecībām jābūt starp solījumiem un to izpildi. Te var pamācīties no Japānas. Teiksim, tur izgatavo automobiļus, kuri sastāv no daudziem tūkstošiem detaļu, bet noliktavu rezerves daļu uzglabāšanai nav, tās, tāpat arī komplektējošās deta-

las šeit transporta līdzekļu ražotāji saņem jebkurā laikā un jebkādā daudzumā tieši tajā dienā, kad pieprasīts. Uzņēmuma darbības divdesmit gadus nav bijis gadījuma, kad detaļa nebūtu piegādāta laikā un montāžas līnijai nāktos uz brīdi apstāties. Šo stingro kārtību nav spējīgi iespaidot ne bieži sastrēgumi uz Japānas ceļiem, ne stiprais smogs. Citiem vārdiem, ne cilvēki, ne daba nav spējīgi izmainīt reiz noteikto kārtību nepieciešamo detaļu pievešanā.

Līdz ar elektronu skaitļojamo mašīnu parādīšanos mūsu agrofirmā kvalitatīvi jaunā pakāpē izvirzījies ražošanas vadība. Pirmām kārtām ESM padarīs patīkamākus daudzus darba procesus, paaugstinās speciālistu darba ražīgumu, atbrīvojot no mazauglīgā, monotona darba, kāds pastāv vēl tagad, kad lielum lielā daļa jāpaveic ar novecojušu tehniku, ar tādām metodēm, kas balstījās uz cilvēka prāta darbību. Tas viss savukārt cels saimnieciskās darbības vadības lēmumu kvalitāti, palielinās operatīvitāti.

Vjačeslavs NIKUĻINS,
inženieris ekonomists

10. NOVEMBRIS — PADOMJU MILICIJAS DIENA

Likuma un kārtības vārdā

Kad mēs mierīgi atpūšamies, svinam svētkus, kaut kur ir nomodā cilvēki zilos formas tērpos — dežurē, rūpējas par kārtību. Un kad kāds no sabiedrības locekļiem jūt, ka aizskartas viņa tiesības, apdraudēta viņa manta — griežas milicijā. Kamēr vēl ne visiem pa prātam noteiktās sabiedriskās dzīves un savstarpēju attieksmju normas, likumi, tikmēr darbs būs milicijai. Pa lielākajai daļai formas tērpus nēsā jauni cilvēki. Un arī lielākais vairums no viņiem ir puīši, kuri nesen bijuši dienestā. Tā uz dienestu milicijā atnāca arī Andrejs Aleksandrovs. Pārbraucis mājās no Severomorskas, novilcis jūnieka formas tērpu, viņš uzvilka citu. Jo nevar mierīgi noraudzīties, kad kāds negodis cenšas iedzīvoties uz citu sūrā darba, kādam pie rokām līp sveša manta, kāds tiranizē ģimenes locekļus...

Milicijas inspektoram savā iecirknī jābūt, tā sakot, plaša profila speciālistam — jāuzrauga kārtība, jācīnās pret sociālistiskā īpašuma izlauptāšanu, pret satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem, jāapkaro pasu režīma pārkāpumi, alkoholisms... — stāsta Andrejs.

Bet iecirknis viņam nav no sīkajiem — trīs ciemi: Riebiņu, Silajāņu un Galēnu, vairāk par trim tūkstošiem un astoņiem simtiem cilvēku, teritorija — pāri par četriem simtiem kvadrātkilometru. Ka ne visi šeit dzīvojošie ir kārtīgi un godīgi cilvēki, liecina lietas par 24 lielākiem un mazākiem noziegumiem — laupīšana, izvarošana, dzīvokļu zādzības. Pusaudži Riebiņos izdarījuši zādzību mehāniskajās darbnīcās, izvarojuši meiteni, Silajāņos uzlauzts veikals... Tādi ir tie sabiedriski nosodāmie noziegumi, ar kuriem

jācīnās inspektoram. Un slikti tas, ka te pa lielākajai daļai vainīgie ir pusaudži. Nepilngadīgo inspekcijas uzskaitē iecirknī tādu seši, no tiem trīs dzīvo Riebiņos.

Dziļas un samezglotas saknes laidis dzeršanas ļaunums. Stiprā reibonī uz atskurbtūvi nogādāti 47 cilvēki, tajā skaitā arī vairāki šoferi un traktoristi. Atkārtoti reibumā šogad aizturēti trīs. Izrādās, ka Riebiņu ciemā vienā pašā atklāti seši kandas tecinātāji. Bet, kā zināms, kur dzeršana, tur arī dažādi noziegumi.

Iecirkņa inspektors nav tikai nepielūdzams soģis vien, kurš katrā pretimnācējā gatavs redzēt ja ne noziedznieku, tad likuma pārkāpēju, huligānu. Nē, viņš vēlas, lai visi cilvēki godam sauktos padomju pilsoņu vārdos. Par to allaž runā, tiekoties ar Galēnu astoņgadīgās skolas audzēkņiem. Katram milicijas darbiniekam ir kāda šefības skola, Andrejam Aleksandrovam — šī. Viņš bieži ierodas pie saviem jaunajiem draugiem, palīdz interesantāk strādāt arī tiem zēniem un meitenēm, kuri iekļāvušies jauno milicijas draugu pulciņā.

Andrejs ir optimists, kaut arī atzīst:

— Mans iecirknis ir visai sarežģīts — gan teritoriāli, gan arī pēc iedzīvotāju sastāva. Lai operatīvāk varētu rīkoties — vajadzīgs transporta līdzeklis. Akalpoju trīs saimniecības, varbūt tās varētu kooperēties un atrast tādu iespēju.

Milicijā viņš strādā kopš 1982. gada, bet gadu vēlāk kļuva par iecirkņa inspektoru. Ceturtais gads, kopš jauno milicijas leitnantu Andreju Aleksandrovu trijos ciemos devē «mūsu inspektors». Šajā apliecinājumā izskan cieņa. Par

to stāsta arī deputāta zīme pie formas tērpa — vienā no šiem ciemiem — Riebiņos — inspektors ir deputāts.

Savā kabinetā Andrejs glabā papīra lapu, kurā atzīmēti viņa atklātie noziegumi un pārkāpumi, kādi audzināšanas un iespaidošanas līdzekļi pielietoti, norādīti attiecīgi likumu krājumu pantī. Viņš pārlie-

cinājies, ka ar tām zināšanām, kuras iegūtas kurš, ar paša vērtību, nesamierinātību pret sabiedrības dzīves ēnām nepietiek, jāmacās, tāpēc iestājās PSRS Iekšlietu ministrijas Minskas augstākajā milicijas skolā. Un tagad jau otrajā kursā.

Sekmes darbā un mācībās!
A. MEŽMALIS

BERNI ZĪMĒ MIERA BALODI ETĪDE

Tik daudz mēs dzirdam vārdu «karš», redzam no televizoru ekrāniem, ka tas nomāc pat mazus bērnus. Trīs ar pusi gadus veca meitene šausmās sāk raudāt, kad tikpat liels puika pret viņu pavērs rotaļu automātu. Un brālis māsu paņem pie rokas, mierina: «Kad izaugšu liels, es tevi aizstāvēšu, nebūsties!» Bērni nem zīmuli, krāsas, zīmē balodi. Tas ir viņu protests pret to neapjaušamo, bet katrā ziņā briesmīgo, ko slēpj sevī šis asi un griezīgi skanošais vārds «karš». Un miemilīgais putns, kurš uzticīgi turpat pie kājām uzlāsā nomestās maizes drupaņiņas, viņiem ir zīme, kura spējīga pasargāt no briesmām. Kā tēva vai mātes, kā vecāko brāļu un māsu stiprās rokas, pie kurām mazulī jūtas drošībā.

Balodis par miera simbolu kļuva drīz pēc pēdējā drausmīgā kara — 1946. gadā, kad izstādē Parīzē «Pretošanās kustības māksla» apmeklētāji redzēja spāniešu lielā mākslinieka Pablo Pikaso baložu sēriju. Par plakātu «Miera balodis» 1950. gadā mākslinieks saņēma Starptautisko miera prēmiju.

Un tas balodis, kurš centīgi tiek zīmēts klasē, mājās, uz ielas asfalta, ir šī lielā baloža mazais bērns. Tāds pats neaizsargāts, kā bērni, kuri uzticīgi turas pie rokas lielajiem.

Riebiņu vidusskolas 3.b klases skolēns Aleksejs Lizotovs savu miera balodi zīmē dzejā:

«Bērni peldējās upītē
gaisajā jūnijā dienā.
Pēkšņi aiz mežiem
tāle
pērkonis nodārda.
Vēlreiz un vēl.
Kas tas ir! Kur!
Atbilde — karš.
Dārdēja karš.
Tas bija ilgi.
Daudz gāja bojā
cilvēku.
Mūsu zeme —
miljons!
Bet mēs nepadevāties,
uzvara bija
mūsu!»

Kad pavisam nesen pāri pasaulei cēlās un pārslāca miera vilnis, mākslinieki to atveidoja kā miera balodi. Šajā viņi šūpojās ar mūsu bērni. Tieši viņiem un viņu dēļ ir vajadzīgs miers.

Bērni zīmē miera balodi. Viņi tic un lūdz, lai lielie gādā — nekas lai neapstumšo bezbēdīgo, saulaino bērniību!

Bērni sauc: «Skatīties, cik skaists ir šis balodis!»
Tas ir miers!

Redaktors **A. RANCĀNS**